

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/173/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118217279
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118217279.9

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej JUDr. Evy Krchňavej, advokátky, so sídlom Rudlovská cesta 47, 974 01 Banská Bystrica, proti povinnej W. B. O., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XX, XXX XX M., právne zast. Advokátska kancelária Kašuba spol. s r.o., IČO: 36 859 095, so sídlom Horná 41, 974 01 Banská Bystrica, konajúca konateľom JUDr. Romanom Kašubom, advokátom, vedenej pred súdnou exekútkou Mgr. Evou Uhaľovou, so sídlom exekútorského úradu Štefana Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen, pod sp. zn. 302EX 55/18, v konaní o vymoženie 24.460,71,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti oprávnenej zo dňa 15.1.2020 a o sťažnosti povinnej zo dňa 22.1.2020 proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/173/2018 zo dňa 17. decembra 2019 a o návrhu povinnej na doplnenie výroku o trovách exekúcie zo dňa 22.1.2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/173/2018 zo dňa 17. decembra 2019 **z a m i e t a**.

II. Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/173/2018 zo dňa 17. decembra 2019 **z a m i e t a**.

III. Súd oprávnenej **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/173/2018 zo dňa 17. decembra 2019.

IV. Súd návrh povinnej na doplnenie uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/173/2018 zo dňa 17. decembra 2019, o výrok o trovách súdneho exekútora, **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu právneho predchodcu oprávnenej na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 20.1.2018, sa začalo proti povinnej exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/594/2015-938 zo dňa 29.6.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.8.2016 a vykonateľnosť dňa 24.9.2016. Predmetným uznesením bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Brezno, sp. zn. 4C/99/2005-889 zo dňa 16.4.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.8.2016 a vykonateľnosť dňa 24.9.2016.

2. Oprávneným bola v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie obchodná spoločnosť PETROL, spol. s r.o., IČO: 36 025 402, so sídlom SNP 49, 977 01 Brezno, konajúca konateľom Igorom Šajgalom, právne zast. JUDr. Evou Krchňavou, advokátkou, so sídlom Rudlovská cesta 47, 974 01 Banská Bystrica (ďalej len „pôvodný oprávnený“). Na návrh pôvodného oprávneného na zmenu účastníka konania zo dňa 11.10.2018, súd v zmysle § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, prihliadol na zmenu účastníka exekučného konania na strane oprávneného, vydaním dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie zo dňa 5.11.2018. Nakoľko Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.1.2018 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 4.10.2018, postúpil pôvodný oprávnený ako postupca, pohľadávku voči povinnej uplatnenú v exekučnom konaní, v

celom jej rozsahu, na JUDr. Evu Krchňavú, advokátku, so sídlom Rudlovská cesta 47, 984 01 Banská Bystrica, ako na postupníka, táto sa stala novou oprávnenou v exekučnom konaní.

3. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 69Ek/173/2018 dňa 9.2.2018 súdnu exekútorku Mgr. Evu Uhaľovú, so sídlom exekútorského úradu Štefana Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen. Doručením poverenia súdnej exekútorke dňa 19.2.2018, začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinnej.

4. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 69Ek/173/2018 zo dňa 14.9.2018, po preskúmaní veci, exekúciu v časti vymáhanej istiny vo výške 24.460,71,-EUR a trov exekúcie oprávneného vo výške 522,61,-EUR, v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, zastavil.

5. Predmetné uznesenie vyššieho súdneho úradníka, bolo po podaní sťažnosti oprávnenej zo dňa 4.10.2018 a sťažnosti povinnej zo dňa 22.10.2018, v celom rozsahu zrušené uznesením sudcu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/173/2018 zo dňa 1.2.2019 a vec bola vrátená vyššiemu súdному úradníkovi na ďalšie konanie. Dôvodom vrátenia veci na ďalšie konanie, boli viaceré procesné vady rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka zo dňa 14.9.2018.

6. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/173/2018 zo dňa 17.12.2019, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd na návrh povinnej na zastavenie exekúcie, po preskúmaní veci, exekúciu v časti vymáhanej istiny vo výške 24.460,71,-EUR a trov exekúcie oprávneného vo výške 522,61,-EUR, v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, zastavil (výrok I.), v zostávajúcej časti ho v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (výrok II.) a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol (výrok III.).

7. Vyšší súdny úradník, po preskúmaní spisu, všetkých vyjadrení a predložených dôkazov považoval za preukázané, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie je sčasti dôvodný, nakoľko po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, v časti vymáhanej istiny vo výške 24.460,71,-EUR a v časti trov exekúcie oprávneného vo výške 522,61,-EUR. K zániku vymáhaného nároku došlo jednostranným započítaním pohľadávky povinnej vo výške 29.874,53,-EUR s príslušenstvom (úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 29.874,53,-EUR od 20.2.2010 do zaplatenia a trovy konania vo výške 2.005,64,-EUR), priznanej platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 33Up/297/2018, zo dňa 23.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.6.2018 a to v rozsahu, v akom sa vzájomne pohľadávky kryli. Vyšší súdny úradník poukázal na to, že oprávnenou osobou z predmetného platobného rozkazu bola obchodná spoločnosť JKINVEST s.r.o., IČO: 36 649 660, so sídlom 974 01 Kynceľová 79 a povinnou osobou bol pôvodný oprávnený. Povinná pohľadávku z uvedeného platobného rozkazu nadobudla na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 2.8.2018 uzavretou medzi spoločnosťou JKINVEST s.r.o., IČO: 36 649 660, so sídlom 974 01 Kynceľová 79, ako postupcom a povinnou, ako postupníkom. Vyšší súdny úradník, po preskúmaní postúpenia pohľadávky zo spoločnosti JKINVEST s.r.o., IČO: 36 649 660, so sídlom 974 01 Kynceľová 79 (ďalej len „postupca“) na povinnú a následného doručenia započítacieho prejavu zo strany povinnej, pôvodnému oprávnenému dňa 3.8.2018 konštatoval, že po začatí exekúcie došlo k započítaniu pohľadávok v súlade s § 61 Exekučného poriadku a k vzniku okolností, spôsobujúcich zánik vymáhaného nároku v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku tak, ako to uviedol vo výroku I. svojho rozhodnutia.

8. Vyšší súdny úradník tak tvrdenia pôvodného oprávneného o tom, že nikdy neevidoval žiaden záväzok voči postupcovi z dôvodu čoho podal aj návrh na obnovu konania v tejto veci, že spochybňuje aj údajné započítanie pohľadávky povinnej s pohľadávkou oprávneného, predovšetkým jeho účinné doručenie, keďže spoločnosť nemá žiadnych zamestnancov, ktorí by mohli takýto prejav prevziať a že povinná tak konať nemohla, keďže je spoločníčkou, ako aj konateľkou spoločnosti oprávneného, z dôvodu rozporu jej záujmov so záujmami spoločnosti v tomto exekučnom konaní, považoval za nedôvodné. Pôvodný oprávnený podal (z dôvodu podania žaloby na obnovu konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod č.k. 33 Up/297/2018), aj návrh na prerušenie exekučného konania, nakoľko podľa jeho názoru je rozhodnutie exekučného súdu závislé od vyriešenia otázky, či je pohľadávka, ktorú si povinná započítala na exekvovanú pohľadávku, vôbec právne spôsobilá na započítanie. Konanie o žalobe na obnovu konania je vedené tunajším súdom pod sp. zn. 62Cb/137/2018, v danej veci

doposiaľ rozhodnuté nebolo. Návrh oprávneného, na prerušenie konania vyšší súdny úradník podľa § 162 ods. 3 CSP zamietol výrokom III. svojho rozhodnutia (ten sťažnosťou napadnutý nebol), z dôvodu, že podanie žaloby na obnovu konania nie je dôvodom na prerušenie konania v zmysle § 162 ods. 1 CSP. Vytýkané nedostatky základného konania, sú pre exekučný súd bez právneho významu (NS SR sp. zn. 20Cdo/1940/2008), pričom predloženým vykonateľným exekučným titulom je naopak exekučný súd viazaný a vychádza z neho. Exekučný súd nie je oprávnený preskúmať a zisťovať správnosť alebo nesprávnosť exekučného titulu z jeho materiálnej stránky. Vyšší súdny úradník preto neskúmal dôvodnosť záväzku, ktorý bol predmetom započítavaného exekučného titulu, medzi pôvodným oprávneným a postupcom, z jeho materiálnej stránky. Pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky, poukázal na znenie ustanovenia § 524 ods. 1, § 524 ods. 2 a § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, s tým, že na platné postúpenie pohľadávky, sa súhlas dlžníka nevyžaduje a dlžník je povinný plniť novému veriteľovi, len čo sa o postúpení pohľadávky dozvie.

9. K doručeniu započítavacieho prejavu povinnej pôvodnému oprávnenému, ktoré on sám spochybňoval, súd dňa 11.11.2019 zabezpečil a vykonal dôkaz, z dôvodu, že Slovenská pošta, a.s., pobočka Brezno 1, vybavila reklamáciu oprávneného zo dňa 13.3.2019, týkajúcu sa doručovania doporučenej zásielky oprávnenému dňa 3.8.2018 tak, že zásielku poslala na adresu pôvodného oprávneného, kde ju prevzala neznáma osoba. Bližšie informácie pošta odmietla pôvodnému oprávnenému opakovane poskytnúť. Súd preto požiadal Slovenskú poštu, a.s., pobočku Brezno 1 o poskytnutie súčinnosti oznámením a predložením splnomocnení všetkých osôb, ktoré boli, v období od augusta 2018 do vybavenia výzvy súdu, oprávnené k preberaniu zásielok v mene spoločnosti pôvodného oprávneného. Vyšší súdny úradník z vyjadrenia Slovenskej pošty a.s., pobočka Banská Bystrica 1 zistil, že na preberanie poštových zásielok, vrátane zásielok „do vlastných rúk“, splnomocnil pôvodný oprávnený (konajúci povinnou ako konateľkou) dňa 1.8.2018 osobu Jána Sihelského (manžela povinnej), ktorý dňa 3.8.2018 prevzal zásielku, obsahujúcu započítací prejav povinnej, v mene pôvodného oprávneného. Zásielka tak pôvodnému oprávnenému doručená bola, nakoľko sa dostala do sféry dispozície adresáta prostredníctvom ním splnomocnenej osoby. Za pôvodného oprávneného, je oprávnená konať a aj konala povinná JUDr. Mária Sihelská, ako jedna z konateľov pôvodného oprávneného. Vyšší súdny úradník ďalej uviedol, že započítanie ako také, je jeden zo spôsobov zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné. Podmienkou započítania je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak (vzájomnosť pohľadávok). Poukázal na to, že k započítaniu nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretli, ale vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Musí ísť o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejme, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Započítanie, v tomto prípade, bol jednostranný právny úkon, na ktorý sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, pretože ho možno vykonať aj proti jeho vôli. V súlade s § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie, exekučný súd prihliadne iba na započítanie takej pohľadávky povinného voči oprávnenému, na podklade ktorej by aj povinný mohol viesť exekúciu voči oprávnenému, teda iba na pohľadávku priznanú vykonateľným exekučným titulom. Keďže vyšší súdny úradník zistil, že podmienky započítania pohľadávky v zmysle §61e Exekučného poriadku sú splnené, prihliadol naň a považoval ho za okolnosť, ktorá spôsobila zánik vymáhaného nároku a exekúciu v rozsahu vzájomne sa kryjúcich pohľadávok zastavil.

10. K návrhu povinnej na zastavenie exekúcie v zostávajúcej časti, vyšší súdny úradník poukázal na jeden zo základných predpokladov započítania pohľadávok a to na vzájomnosť započítavaných pohľadávok. Povinná si započítavala svoju spomínanú pohľadávku aj proti pohľadávke súdnej exekútorky na zaplatenie trov exekúcie vyčíslenej v Upovedomení o začatí exekúcie vydanom Mgr. Evou Uhaľovou dňa 28.2.2018 vo výške 6.068,40,-EUR, a to do výšky v akej sa vzájomne kryjú, (do výšky 6.068,40,-EUR). Vyšší súdny úradník návrh povinnej na zastavenie exekúcie v tejto časti zamietol, z dôvodu, že v danom prípade nešlo o pohľadávky vzájomné.

11. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 69Ek/173/2018, ktoré bolo oprávnenej doručené dňa 2.1.2020 a povinnej dňa 8.1.2020, podala oprávnená dňa 17.1.2020, teda v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Sťažnosť oprávnená podala voči výroku I. napadnutého uznesenia. Dňa 23.1.2020 podala, v zákonnej lehote, sťažnosť aj povinná. Povinná sťažnosť podala voči výrokom I. a II. napadnutého uznesenia, prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu, elektronicky a v súlade

s § 125 ods. 2 CSP ju doplnila v listinnej podobe. Súčasťou sťažnosti povinnej bol aj návrh na doplnenie napadnutého uznesenia o výrok o trovách exekúcie.

12. Oprávnená v podanej sťažnosti zo dňa 15.1.2020 uviedla, že nesúhlasí so záverom súdu, považuje ho za nesprávny nielen z hmotnoprávneho ale aj z procesného hľadiska. Pokiaľ ide o hmotnoprávne hľadisko, vyhodnotenie dokazovania považuje oprávnená za porušujúce princípy zákonnosti, spravodlivosti, etiky a aj elementárnej morálky. Poukázala na konanie povinnej, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, čím sa vyšší súdny úradník vôbec nezaoberal a tvrdenie oprávnenej o neplatnosti úkonov povinnej z dôvodu ich rozporu s dobrými mravmi nevyhodnotil. Jeho rozhodnutie je tak nepreskúmateľné a arbitrárne, k čomu oprávnená uviedla viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09, II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07, II. ÚS 410/06) aj rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 2 Afs 24/2005. Ďalej poukázala na časovú a vecnú následnosť úkonov povinnej, ktoré preukazujú jej konanie v rozpore s dobrými mravmi a to účelové nepreberanie upovedomenia o začatí exekúcie od marca 2018 až do doručenia prostredníctvom Obchodného vestníka dňa 23.7.2018, účelové postúpenie pohľadávky pôvodne patriacej povinnej na spoločnosť JK INVEST s.r.o. Kynceľová /údajne dňa 30.1.2018/, napriek tomu, že už v roku 2012 bolo súdom právoplatne rozhodnuté, že takáto pohľadávka povinnej neexistuje, /viď rozsudok OS Brezno č.k. 4C 99/2005 - 645 zo dňa 9.11.2010, rozsudok Krajského súdu č.k. 14Co/129/2011 zo dňa 15.5.2012, opravné uznesenie Krajského súdu č.k. 14Co/129/2011- 817 zo dňa 16.5.2012, ktoré pôvodný oprávnený predložil súdu k vyjadreniu zo dňa 13.9.2018/, prevzatie platobného rozkazu dňa 30.5.2018 /ihneď v deň doručenia/ bez upovedomenia druhého konateľa a spoločníka a nepodanie odporu voči tomuto platobnému rozkazu napriek vedomosti o neoprávnenosti žalovanej pohľadávky, spriaznenosť spoločnosti JK INVEST s.r.o. s povinnou, ktorá v prospech tejto spoločnosti vo firmách, v ktorých je spoločníčkou a konateľkou, rôznymi, v súdnom konaní už napadnutými právnymi úkonmi, na túto spoločnosť previedla hodnotné nehnuteľné majetky patriace týmto spoločnostiam /viď návrh na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti žalobcu PENZIÓN MÝTNIK, s.r.o., Mýto pod Ďumbierom, IČO: 36 807 621 (pôvodný vlastník DERMAS GMB, s.r.o., Brezno) c/a JK INVEST s.r.o., Kynceľová, IČO: 36 649 660 vedenom na Okresnom súde v Brezne pod č.k. 4C 81/2013, PETROL, spol. s r.o., Brezno, IČO: 36 649 660 c/a JK INVEST s.r.o., Kynceľová, IČO: 36 649 660 vedenom na Okresnom súde v Brezne pod č.k. 6C 409/2012, PENZIÓN MÝTNIK, s.r.o., Mýto pod Ďumbierom, IČO: 36 807 621 (pôvodný vlastník UNI s.r.o., Brezno) c/a JK INVEST s.r.o., Kynceľová, IČO: 36 649 660, vedenom na Okresnom súde v Brezne pod č.k. 3C 87/2013/. Poukázala aj na enormnú snahu povinnej v tomto exekučnom konaní zrušiť zastupovanie pôvodného oprávneného advokátkou / odvolanie plnej moci, 2x podaný návrh na zastavenie exekúcie oprávneným v jej zastúpení a 3x predložený opätovný súhlas oprávneného v jej zastúpení so zastavením exekúcie/, ktorej jediným sledovaným cieľom bolo znemožnenie informovania druhého konateľa a spoločníka pôvodného oprávneného o vydaných rozhodnutiach a tým vytvorená následná možnosť ich správozaplatenia tak, že tieto rozhodnutia prevezme v zast. oprávneného povinná ako konateľka a nepodá opravný prostriedok, čo a urobila v prípade vydaného platobného rozkazu. O nepoctivom úmysle povinnej svedčí, podľa názoru oprávnenej, aj udelenie splnomocnenia na preberania poštových zásielok pôvodného oprávneného svojmu manželovi Jánovi Sihelskému, dňa 1.8.2018, následné zaslanie započítavacieho prejavu pôvodnému oprávnenému dňa 2.8.2018, ktorý splnomocnenec prevzal dňa 3.8.2018. Ján Sihelský nikdy pôvodnému oprávnenému, ani Igorovi Šajgalovi ml. ako druhému konateľovi spoločnosti PETROL s.r.o. žiadnu zásielku od povinnej nedoručil, ani ho ňou neoboznámil. Splnomocnenie tak povinná vystavila manželovi práve z dôvodu, aby sa pôvodný oprávnený o započítacom prejave nedozvedel. Vystavenie splnomocnenia pre manžela, resp. blízku osobu, na preberanie pošty za okolností, ako sú opísané vyššie, nasvedčujú tomu, že toto splnomocnenie bolo vystavené len z dôvodu chránenia záujmov povinnej a ich uprednostnenie, pred záujmami spoločnosti. Aj preto sú právne úkony, ktoré s týmto cieľom a zámerom urobila, v zmysle § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatné. Oprávnená preto považuje právne posúdenie doručenia započítacieho prejavu pôvodnému oprávnenému (3.8.2018), do sféry jeho dispozície, za nesprávne. K platnému započítaniu podľa názoru oprávnenej nemohlo dôjsť ani neskôr, v rámci exekučného konania, nakoľko započítanie bolo pôvodnému oprávnenému oznámené cestou právnej zástupkyne, nie priamo pôvodnému oprávnenému a dňa 9.10.2018 bola povinná oboznámená o tom, že pôvodný oprávnený postúpil svoju pohľadávku na oprávnenú a započítanie je tak už vylúčené a pohľadávka oprávnenej nezanikla. Ďalej oprávnená namietala, že exekučný súd sa nezaoberal ani platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 2.8.2018 medzi povinnou a JK INVEST, s.r.o., Kynceľová ako takou, iba ju posúdil s ohľadom na všeobecné zákonné ustanovenia týkajúce sa postúpenia pohľadávky a to napriek tomu, že k postúpeniu

došlo počas exekučného konania, počas ktorého povinný môže vykonávať iba bežné úkony. Takéto konanie povinnej je v rozpore s dobrými mravmi a súd mal vyhodnotiť ich platnosť aj z vyššie uvedených hľadísk, čo neurobil. V prípade preukázania rozporu konania povinnej s dobrými mravmi sa jedná o absolútne neplatné právne úkony, na ktoré súd prihliada ex offo. Povinná namiesto splnenia povinnosti uhradiť oprávnenému čiastku 24.460,71,-EUR, na zánik tejto svojej povinnosti odkúpila vlastnú, právoplatne súdom neuznanú pohľadávku, za odplatu 35.000,-EUR a túto započítala na svoj záväzok. Takéto konanie povinnej nemá logiku, pokiaľ postúpenie pohľadávky a vyplatenie odplaty vo výške 35.000,-EUR, nie je simulované, čím sa povinná bez vynaloženia akýchkoľvek finančných prostriedkov zbavila povinnosti zaplatiť svoj dlh oprávnenému. Takéto konanie nemôže požívať súdnu ochranu, je neetické a nemorálne. Zároveň povinná po vydaní zákazu nakladania so svojím majetkom s týmto nakladala, čím konala v rozpore so zákonom, na základe čoho je takýto úkon sankcionovaný neplatnosťou. Napokon oprávnená poukázala na procesnú vadu napadnutého rozhodnutia, za ktorú považovala skutočnosť, že súd nerozhodol o návrhu pôvodného oprávneného na zastavenie exekúcie, pričom za pôvodného oprávneného konala povinná ako konateľka. Na základe uvedených skutočností oprávnený navrhol, aby súd návrh povinnej na zastavenie konania zamietol, alternatívne, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

13. Povinná vo svojej sťažnosti zo dňa 23.1.2020, uviedla, že napriek tomu, že sa zo zastavením exekúcie v rozsahu vymáhanej istiny výške 24.460,71,-EUR a trov exekúcie oprávneného vo výške 522,61,-EUR a jeho odôvodnením v predmetnom uznesení stotožňuje a považuje ho za vecne správne, nepovažuje za správne to, že Okresný súd Banská Bystrica vo vyššie-uviedenom výroku uviedol, že zastavuje exekúciu „v časti“, avšak ide o zastavenie exekúcie v celom rozsahu vymáhaného nároku tak, ako je označený v poverení na vykonanie exekúcie v zmysle § 56 ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku. Podľa jej názoru, mal súd zastaviť exekúciu v celom rozsahu vymáhaného nároku a mal rozhodnúť aj o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky. V tejto súvislosti nepovažuje za správne, určité a zrozumiteľné znenie časti bodu 50. odôvodnenia predmetného uznesenia, v ktorom sa uvádza, že: „V prípade, ak zánik vymáhaného nároku akýmkoľvek zákonným spôsobom nastane po začatí exekúcie, je potrebné ho považovať za splnenie vymáhaného nároku v exekúcii. Súdnej exekútorka v takom prípade patrí odmena exekútora a náhrada výdavkov v súlade s ustanovením § 197 a nasl. Exekučného poriadku.“ Aj v prípade, ak trovy exekúcie spočívajúce v trovách exekútora bude znášať ona ako povinná, ich výška nemôže byť 6.068,40,-EUR, pretože k vymoženiu peňažného plnenia vymáhaného v tomto exekučnom konaní nedošlo, a teda neexistuje základ na určenie odmeny exekútora, ktorý je v § 6 vyhlášky č. 68/2017 Z. z. definovaný ako „výška vymoženého plnenia“, a teda nárok exekútora na odmenu za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie nevznikol, ale exekútorovi mohol vzniknúť len nárok na náhradu výdavkov (vrátane náhrady paušálnych výdavkov v zmysle § 22 ods. 2 vyhlášky č. 68/2017 Z. z. v rozsahu 50%). Povinná poukázala na to, že si nie je istá, či vzhľadom na zastavenie exekúcie v rozsahu vymáhanej istiny vo výške 24.460,71,-EUR a trov exekúcie oprávneného vo výške 522,61,-EUR (t.j. v celom rozsahu vymáhaného nároku tak, ako je označený v poverení na vykonanie exekúcie v zmysle § 56 ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku), je oprávnená podať sťažnosť proti uzneseniu. Túto však pre istotu zachovania jej práv podala a navrhuje, aby súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že uvedie, že exekúciu zastavuje, a súčasne rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky. Ak nie je oprávnená podať sťažnosť proti predmetnému uzneseniu, potom navrhuje doplnenie uznesenia o výrok, ktorým súd rozhodne o trovách exekúcie a to len v rozsahu nároku exekútora na náhradu výdavkov, t.j. bez nároku na odmenu, pretože výška vymoženého plnenia je nula. K vymoženiu peňažného plnenia nedošlo. Rovnako nedošlo ani k splneniu vymáhaného nároku. Došlo k zániku vymáhaného nároku inak ako splnením, a to jednostranným započítaním do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok.

14. Súd dňa 13.3.2020 zaslal sťažnosť oprávnenej, na vyjadrenie právneho zástupcovi povinnej a súčasne v rovnaký deň zaslal sťažnosť povinnej na vyjadrenie oprávnenej.

15. Oprávnená sa k sťažnosti povinnej zo dňa 23.1.2020 nevyjadřila.

16. Povinná, vo veci vyjadrenia sa k sťažnosti oprávnenej, doručila súdu dňa 9.4.2020 oznámenie, v ktorom uviedla, že s ohľadom na zdravotné dôvody resp. karanténne opatrenie na strane povinnej, nakoľko sa vrátila z pobytu v zahraničí, zašle vyjadrenie k sťažnosti oprávnenej, v lehote určenej Okresným súdom Banská Bystrica, ktorá v nadväznosti na čl. I § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z.

účinného od 27.3.2020, uplynie v pondelok dňa 11.5.2020. Po uplynutí uvedenej lehoty sa povinná k sťažnosti oprávnenej zo dňa 15.1.2020, nevyjadřila.

17. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

18. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

19. Podľa § 202 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd zastavuje exekúciu, vo výroku uznesenia uvedie dôvod, pre ktorý sa exekúcia zastavuje; to platí rovnako aj pre upovedomenie o zastavení exekúcie.

20. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

21. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

22. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

23. Podľa § 225 ods. 2 druhá veta CSP, ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne.

24. Podľa § 250 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

25. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

26. Podľa § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihľadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

27. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

28. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne.

29. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

30. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

31. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi

alebo doiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

32. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považoval za dostatočné, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé. Súd naň v podrobnostiach preto odkazuje. Vyšší súdny úradník sa v dostatočnom rozsahu a právne správne vysporiadal s tvrdeniami povinnej uvedenými v podanom návrhu na zastavenie exekúcie ako aj s tvrdeniami oprávnenej, vrátane dokumentov predložených účastníkmi exekučného konania. Súd dospel k záveru, že sťažnosť oprávnenej zo dňa 15.1.2020, podaná voči výroku I. napadnutého rozhodnutia, ako aj sťažnosť povinnej zo dňa 22.1.2020, podaná voči výrokom I. a II. napadnutého rozhodnutia, sú nedôvodné.

34. V prejednávanej veci, súd z návrhu na vykonanie exekúcie zistil, že pôvodný oprávnený dňa 20.1.2018 navrhol vykonať exekúciu na základe exekučného titulu, ktorým je uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/594/2015-938 zo dňa 29.6.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.8.2016 a vykonateľnosť dňa 24.9.2016. Predmetným uznesením bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Brezno, sp. zn. 4C/99/2005-889 zo dňa 16.4.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.8.2016 a vykonateľnosť dňa 24.9.2016. Vymáhaným nárokom oprávneného v exekučnom konaní je istina vo výške 24.460,71,-EUR, trovy právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní vo výške 506,11,-EUR a trovy exekúcie oprávneného vo výške 16,50,-EUR.

35. Preskúmaním spisu súd ďalej zistil, že povinná dňa 6.8.2018 podala voči upovedomeniu o začatí exekúcie vydanom poverenou súdnou exekútkou, návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom tvrdila a predloženými listinami preukazovala, že v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, nastali po vzniku exekučného titulu okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku z dôvodu jednostranného započítania jej pohľadávky voči pohľadávke pôvodného oprávneného, dňa 3.8.2018. V súlade s ustanovením § 61e Exekučného poriadku, si započítala voči pôvodnému oprávnenému pohľadávku vyplývajúcu z exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 33Up/297/2018, zo dňa 23.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.6.2018, ktorú nadobudla na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 2.8.2018. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 2.8.2018 je uzatvorená medzi spoločnosťou JKINVEST s.r.o., IČO: 36 649 660, so sídlom 974 01 Kynceľová 79, ako postupcom (ďalej iba ako „postupca“), v prospech ktorého svedčí právo z platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 33Up/297/2018, zo dňa 23.5.2018, a povinnou ako postupníkom. Predmetnú pohľadávku si povinná započítala proti pohľadávke pôvodného oprávneného vo výške 24.983,32,-EUR (z toho v sume 24.460,71,-EUR na vymáhanú istinu, v sume 506,11,-EUR na trovy právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní a v sume 16,50,-EUR na trovy exekúcie oprávneného), teda do výšky v akej sa vzájomne kryjú. Ďalej si tento exekučný titul započítala aj proti pohľadávke na zaplatenie trov exekúcie súdnej exekútky a to až do výšky 6.068,40,-EUR, teda do výšky v akej sa vzájomne kryjú. Uvedeným jednostranným započítaním došlo podľa tvrdenia povinnej, k zániku vymáhaného nároku oprávneného uplatneného v exekučnom konaní. Z výpisu z obchodného registra pôvodného oprávneného vyplýva, že oprávnený mal a má dvoch konateľov a to JUDr. Máriu Sihelskú (povinná) a Igora Šajgala, pričom každý z konateľov je oprávnený spoločnosť zastupovať a za ňu podpisovať samostatne.

36. Súd sa následne zaoberal sťažnosťou oprávnenej zo dňa 15.1.2020. Oprávnená podanú sťažnosť odôvodňovala hmotnoprávnymi a procesnými dôvodmi. Procesný dôvod spočíval v tom, že súd nerozhodol v napadnutom uznesení o návrhu pôvodného oprávneného na zastavenie exekúcie, o ktorom je tiež potrebné rozhodnúť. Súd k uvedenému tvrdeniu oprávnenej konštatuje, že o tomto návrhu pôvodného oprávneného súd rozhodol samostatným uznesením. Pôvodný oprávnený, v zastúpení povinnou ako konateľkou, dňa 6.8.2018 podal návrh na zastavenie exekúcie a odvolal plnú moc svojej právnej zástupkyňi. Dňa 13.8.2018, opäť v zastúpení povinnou ako konateľkou, aj písomne súhlasil s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie. Teda, jedna fyzická osoba vystupovala na strane povinného ako aj na strane oprávneného (konajúc za právnickú osobu), v jednom a tom istom exekučnom konaní. Následne dňa 23.8.2018 právna zástupkyňa pôvodného oprávneného (na základe naďalej plnej moci udelenej druhým konateľom oprávneného) vyjadrila nesúhlas oprávneného so zastavením exekúcie

a poprela aj právny základ pohľadávky priznanej právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, z ktorého postúpenú pohľadávku, si voči pôvodnému oprávnenému započítala jednostranným právnym úkonom povinná. Oprávnená v podanej sťažnosti namietala, že súd o tomto návrhu oprávneného zo dňa 6.8.2018 v napadnutom rozhodnutí nerozhodol, čím ho zaťažil procesnou vadou. Súd k tomuto tvrdeniu uvádza, že o predmetnom návrhu pôvodného oprávneného bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/173/2018 zo dňa 6.4.2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, pričom súd návrh pôvodného oprávneného (konajúceho povinnou) na zastavenie exekúcie zo dňa 6.8.2018 zamietol. Predmetné uznesenie bolo doručené oprávnenej 21.4.2020 a právnenému zástupcovi povinnej dňa 22.4.2020 (uplynutím úložnej lehoty). Sťažnosť voči nemu podaná nebola.

37. Súd ďalej, napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 18. odôvodnenia, nad rámec uvedeného, k tvrdeniam označeným oprávnenou v sťažnosti ako hmotnoprávne dôvody, ktoré sa týkali okolností ohľadom postúpenia (podľa oprávnenej súdom konštatovanej ako neexistujúcej) pohľadávky pôvodne patriacej povinnej na postupcu a následne, ako upomínacím súdom priznanej pohľadávky, naspäť postúpenej na povinnú, ako aj okolností týkajúcich sa spriaznenosti povinnej s postupcom. Súd k uvedenému konštatuje, že vyššie uvedené okolnosti boli dané, existovali už pred vydaním platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 33Up/297/2018, zo dňa 23.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.6.2018. K uvedeným tvrdeniam súd preto uvádza, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Naopak, obsahom exekučného titulu, v tomto prípade aj toho, ktorý bol predmetom započívacieho prejavu povinnej, je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Vyšší súdny úradník preto správne vyhodnotil rozhodnutie predložené povinnou, z ktorého judikovanú pohľadávku si povinná započítala voči pohľadávke pôvodného oprávneného, ako taký exekučný titul, na poklade ktorého by povinná mohla viesť exekúciu voči pôvodnému oprávnenému. Súd tak nemohol prisvedčiť obrane oprávnenej, ktorá v podanej sťažnosti, uvádzala skutkové tvrdenia, ktoré vychádzajú z právnych skutočností a právnych úkonov, ktoré boli objektívne dané už pred vydaním predmetného započítavaného rozhodnutia (skutkové okolnosti popierajúce právny základ v ňom priznanej pohľadávky, jej neexistenciu a rozpor konania povinnej s dobrými mravmi), s ktorými sa v konaní, v ktorom bolo toto rozhodnutie vydané, mal zaoberať a vysporiadať súd prvej inštancie. Na namietanie a posúdenie týchto skutočností bol priestor práve v konaní, v ktorom súd rozhodoval o vydaní tohto rozhodnutia, pričom ak pôvodný oprávnený zanedbal ochranu svojich práv a záujmov a elektronickú poštu si neprevzal, resp. si obsah elektronickej schránky nekontroloval, pripravil sa sám o možnosť podať voči nemu odpor s cieľom, aby bol predmetný platobný rozkaz zrušený a vo veci bolo nariadené pojednávanie, na ktorom by súd jeho skutkové tvrdenia právne posúdil. Sám sa tak mohol vyhnúť situácii, ktorá následne vznikla a ktorú povinná využila vo svoj prospech. Exekučný súd tak už môže iba konštatovať, že pôvodný oprávnený svoje práva nebránil dostatočne, zanedbal ich a že platobný rozkaz, ktorý si voči jeho pohľadávke uplatnenej v tomto exekučnom konaní započítala povinná, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a stal sa spôsobilým exekučným titulom. Skutočnosť, že sa oprávnená (ani pôvodný oprávnený) subjektívne nestotožňuje s právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom, neznamená že jej tvrdenia bude preskúmať exekučný súd. Exekučný súd nie je odvolacou inštanciou a nie je ani príslušný skúmať správnosť súdneho rozhodnutia vydaného v inom súdnom konaní z pohľadu hmotného práva a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v tomto rozhodnutí, či ex ante poskytnúť ochranu oprávnenej v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia započítavaného voči nej. Exekučný súd tak nie je oprávnený urobiť ani v takom prípade, ak by rozhodnutie vzniklo na podklade skutkových okolností, ktoré by sa exekučnému súdu javili ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, alebo by ho považoval za nesprávne z iného hmotnoprávneho dôvodu, ak tieto okolnosti všeobecný súd v tzv. základnom konaní posúdil inak. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul, vrátane započítavaného exekučného titulu, vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

38. Pokiaľ ide o postúpenie platobným rozkazom priznanej pohľadávky na povinnú a následný započítací prejav povinnej, resp. jeho doručenie pôvodnému oprávnenému, tu súd konštatuje, že tieto okolnosti nemali vplyv na samotné právo v ňom priznané, ako také. Pozornosti súdu samozrejme neunikli

časové súvislosti konania povinnej týkajúce sa nadobudnutia pohľadávky voči pôvodnému oprávnenému postúpením a následne započítacieho prejavu povinnej vo vzťahu k pôvodnému oprávnenému, ktoré sú zjavné. Je neštandardné, aby konateľ splnomocnil svojho manžela (ktorý nemá k danej spoločnosti žiadny právny vzťah), na preberanie poštových zásielok v mene obchodnej spoločnosti, v ktorej je konateľom. Napriek tomu, že aj súdu sa to javí v kontexte ostatných okolností ako účelové, takéto konanie konateľa nie je zákonom zakázané. Pokiaľ oprávnená tvrdí, že započítací prejav povinnej sa nedostal do sféry dispozície pôvodného oprávneného, súd to nepovažoval za preukázané tvrdenie. Exekučný súd dokazovanie v rozsahu odovzdania prevzatej poštovej zásielky, v rámci vnútorných vzťahov obchodnej spoločnosti, nevykonáva. Z dokazovania vykonaného súdom, konkrétne z vyjadrenia Slovenskej pošty a.s., pobočka Banská Bystrica 1 súd zistil, že na preberanie poštových zásielok, vrátane zásielok „do vlastných rúk“, splnomocnil pôvodný oprávnený (konajúci pri tomto úkone povinnou ako konateľkou) dňa 1.8.2018 osobu Jána Sihelského (manžela povinnej), ktorý dňa 3.8.2018 prevzal zásielku, obsahujúcu započítací prejav povinnej, v mene pôvodného oprávneného. Zásielka tak pôvodnému oprávnenému po právnej stránke doručená bola, nakoľko sa dostala do sféry dispozície adresáta, pôvodného oprávneného, prostredníctvom ním splnomocnenej osoby. To, že jeden z konateľov splnomocnil na preberanie poštových zásielok tretiu osobu bez vedomia druhého konateľa, je v súlade so spoločenskou zmluvou, na základe ktorej bola spoločnosť založená a vyplýva to aj z výpisu z obchodného registra pôvodného oprávneného, v ktorom je konanie v mene spoločnosti upravené tak, že spoločnosť zastupujú a za ňu podpisujú konatelia, každý samostatne. Je preto na obchodnej spoločnosti, resp. na jej spoločníkoch, aby za konateľa spoločnosti menovali takú osobu, u ktorej sú predpoklady, že bude svoju funkciu vykonávať s odbornou starostlivosťou a v záujme spoločnosti. V prípade, ak to tak nie je, Obchodný zákonník priznáva obchodnej spoločnosti zákonné možnosti, na vyriešenie takej situácie, resp. na vyvodenie zodpovednosti voči svojmu konateľovi. Rovnako, aj v prípade, ak by sa konanie konateľa, v kontexte iných jeho úkonov siahajúcich do minulosti, (o ktorých exekučný súd nemá vedomosť, nemá ich preukázané a nedisponuje právomocou vyriešiť a posudzovať ich), dostalo do rozporu aj s inými právnymi predpismi, jeho úmyselným konaním v rozpore so záujmami spoločnosti, potom sa pôvodný oprávnený musí obrátiť so svojimi tvrdeniami na orgány činné v trestnom konaní, alebo na všeobecný súd podaním žaloby, pretože exekučný súd v exekučnom konaní nie je príslušný uvedenú otázku riešiť. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti konštatuje, že vyšší súdny úradník dospel k správnej závere, že k započítaniu vzájomných pohľadávok pôvodného oprávneného a povinnej došlo dňa 3.8.2020. Tvrdenia oprávnenej, že k započítaniu v tento deň nedošlo a nemohlo k nemu dôjsť ani neskôr, doručením započítacieho prejavu právnej zástupkyňi pôvodného oprávneného a ani po postúpení pohľadávky na oprávnenú, súd preto považoval za nesprávne.

39. V tejto súvislosti exekučný súd môže už iba dodať, že právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 SŽF 65/2011).

40. K ďalšej vznesenej námietke oprávnenej, že konanie povinnej je a bolo v rozpore s dobrými mravmi nielen pred vznikom, ňou započítavaného exekučného titulu, ako aj po jeho vzniku a aj v priebehu exekučného konania, súd uvádza, že rovnako, ako zásada „práva patria bdelym“, aj inštitút dobrých mravov („boni mores“), je jednou z najstarších zásad súkromného práva. Ide o pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Dobré mravy, hoci sú zákonným pojmom a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania posúdenie konkrétneho obsahu pojmu dobré mravy patrí vždy od prípadu k prípadu sudcovi. (Najvyšší súd SR sp. zn. 3Cdo 191/1996 zo dňa 21.8.1997). Rozpor s dobrými mravmi možno, podľa názoru konajúceho súdu, v exekučnom konaní uplatniť iba v obmedzenom rozsahu, ak vôbec, keďže v danom prípade aj oprávnená aj povinná disponujú právoplatným a vykonateľným exekučným titulom. Rozpor s dobrými mravmi videla oprávnená v úkonoch povinnej súvisiacich so započítaním pohľadávky voči pôvodnému oprávnenému. Exekučný súd nedisponuje právomocou vyhlásiť právny úkon (jednostranné započítanie pohľadávky), ktorý inak

spĺňa všetky zákonné predpoklady podľa § 61e Exekučného poriadku, za neplatný z dôvodu rozporu s dobrými mravmi na strane povinnej. Ochrana oprávnenému, pri jednostrannom započítaní pohľadávky povinného voči nemu v exekučnom konaní, je poskytnutá už samotným znením uvedeného ustanovenia, keď zákon priamo vylúčil započítavanie nejudikovaných a často sporných a účelových pohľadávok povinného v exekučnom konaní. V exekučných konaniach začatých od 1.4.2017, v zmysle ustanovenia § 61e Exekučného poriadku, môže povinný voči oprávnenému započítať iba pohľadávku, ktorá mu vyplýva z exekučného titulu, na základe ktorého by mohol sám viesť exekúciu voči oprávnenému a na iné započítacie prejavy exekučný súd neprihliada. Pri posudzovaní individuálnych okolností prípadu súd vzal do úvahy všetky okolnosti už podrobne uvedené v bodoch 37., 38. a 39. odôvodnenia tohto rozhodnutia. Súd za skutkového stavu, že aj povinná disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom (rovnako ako oprávnená), nemôže odoprieť povinnej právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva a oprávnenej ho priznať. Povinná si rovnako ako oprávnená, v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané jej právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktoré jej nebolo protistranou v spore splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom ani v rozpore s verejným poriadkom a podľa názoru konajúceho súdu ani v rozpore s dobrými mravmi. Ako už súd konštatoval, hmotnoprávne posúdenie rozhodnutia všeobecného súdu SR, nepatrí exekučnému súdu. Exekučný súd nemôže v exekučnom konaní chrániť ani oprávneného ani povinného, v prípade ich pasivity v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný tak, že niektorému z nich odoprie právo na plnenie pohľadávky priznanej mu vykonateľným rozhodnutím všeobecného súdu Slovenskej republiky, exekučným titulom.

41. Napokon, k oprávnenou tvrdenej nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia, z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia, súd uvádza, že tieto tvrdenia oprávnenej súd neakceptoval. Súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, konštatuje, že odôvodnenie rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, možno považovať za dostatočné, jasné, logické, presvedčivé a v súlade s ustanovením § 250 ods. 2 CSP. Vyšší súdny úradník sa zaoberal a dostatočne vysporiadal so všetkými, pre rozhodnutie súdu, relevantnými námietkami oprávnenej, pričom je potrebné zdôrazniť, že podstatou návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, je započítanie pohľadávky priznanej v súdnom konaní, t.j. judikovanej, nie iba domnalej pohľadávky, proti exekučnému titulu ktorým disponuje oprávnená, s čím sa vyšší súdny úradník dostatočne a správne vysporiadal. Ako už súd uviedol, preskúmvanie správnosti alebo nesprávnosti rozhodnutia alebo postupu súdu v základnom súdnom konaní, pri vydaní započítavaného exekučného titulu, nie je úlohou exekučného súdu. Sudca v tejto súvislosti poukazuje na to, že judikatúra nielen na vnútroštátnej ale aj na európskej úrovni je v otázke odôvodňovania súdnych rozhodnutí do takej miery jednotná, že nemožno mať pochybnosti o tom ako má byť súdne rozhodnutie odôvodnené, aby ho nebolo možné považovať za arbitrárne. Ako príklad súd uvádza uznesenie Najvyššieho súdu SR z 12. mája 2011, sp. zn. 8Sžo/122/2010, v zmysle ktorého: „K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (o. i. veci G. R. proti Š., rozsudok zo dňa 21.X.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, R. T. proti Š., rozsudok zo dňa 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, V. D. H. proti H., rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90,), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.5.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.8.2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo dňa 4.5.2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.6.2008), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti).“

42. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že povinná si započítala voči pôvodnému oprávnenému pohľadávku v súlade s § 61e Exekučného poriadku a vyšší súdny úradník na tento úkon správne prihliadol, ako na okolnosť spôsobujúcu zánik vymáhaného nároku tak, ako to uviedol v napadnutom rozhodnutí. Sťažnosť oprávnenej preto súd považoval za nedôvodnú a zamietol ju.

43. Súd následne pristúpil k skúmaniu sťažnosti povinnej, ktorá namietala, že v súlade s ustanovením § 61l ods. 3 Exekučného poriadku mal súd súčasne pri zastavení exekúcie rozhodnúť aj o trovách exekúcie vrátane ich výšky, keďže v skutočnosti rozhodol o zastavení exekúcie v rozsahu celého vymáhaného

nároku, nie iba v časti. Súd uvedené tvrdenia povinnej nemohol akceptovať. Vyšší súdny úradník nezastavil exekúciu v celom rozsahu, iba v časti a teda v zostávajúcej časti exekúcia naďalej prebieha. Vyšší súdny úradník z uvedeného dôvodu o trovách exekúcie správne nerozhodoval. K inštitútu zastavenia exekúcie súdom, súd uvádza, že v zásade platí, že dôvodom na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku je daný iba vtedy, keď k plneniu nároku oprávneného zo strany povinného dôjde v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania. Plnenie ktoré nastane v čase po začatí exekúcie, spôsobuje ukončenie exekúcie iným spôsobom, tzv. ipso facto, samotným splnením vymáhaného nároku. Aby mohol súdny exekútor postupovať v súlade s ustanovením §61o Exekučného poriadku a vydať sám upovedomenie o ukončení exekúcie, musí povinný splniť v exekúcii vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie. Trovy exekúcie súdnej exekútorky povinná neuhradila, keďže jej započítací prejav vo vzťahu k súdnej exekútorke súd nemohol akceptovať, z dôvodu absencie vzájomnosti pohľadávok.

44. Povinná ďalej tvrdila, že v exekúcii nedošlo k vymoženiu nároku oprávneného, ani k jeho splneniu ale k jeho zániku jednostranným započítaním, do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie. Súdna exekútorka preto bude mať nárok iba na náhradu výdavkov, nie však na odmenu z „vymoženého“ plnenia, ktoré je nula. Súd k uvedeným tvrdeniam povinnej konštatuje, že dôvodom zániku záväzku, ktorý prichádza do úvahy po vzniku exekučného titulu je okrem splnenia dlhu, napríklad aj dohoda o nahradení záväzku novým záväzkom, dohoda o odpustení dlhu, splynutie práva a povinnosti a aj započítanie pohľadávky (či už na základe jednostranného alebo dvojstranného právneho úkonu). V prípade, ak zánik vymáhaného nároku akýmkoľvek zákonným spôsobom nastane po začatí exekúcie (t.j. po 19.2.2018), ako tomu bolo v tomto prípade (započítanie pohľadávok nastalo 3.8.2018), je potrebné ho považovať za splnenie vymáhaného nároku v exekúcii. Započítanie pohľadávky, v tomto prípade jednostranným právnym úkonom, počas exekúcie sa považuje za plnenie zo strany povinného, pod tlakom exekúcie, resp. pod tlakom činnosti súdneho exekútora a preto má súdny exekútor nárok aj na odmenu za vymožené plnenie. O tom, že exekúcia sa voči povinnej začala dôvodne, súd nemal žiadne pochybnosti. Pohľadávka pôvodného oprávneného, priznaná mu vykonateľným exekučným titulom, nebola zo strany povinnej do podania návrhu na začatie exekúcie (20.1.2018) a ani do začatia exekúcie (19.2.2018), splnená dobrovoľne. Ako už súd uviedol, k započítaniu pohľadávok došlo ku dňu 3.8.2018, teda v čase prebiehajúcej exekúcie a pod tlakom tejto exekúcie. Súdnej exekútorke v takom prípade patrí odmena exekútora a náhrada výdavkov v súlade s ustanovením § 197 a nasl. Exekučného poriadku. Exekúciu, z vyššie uvedených dôvodov, preto vyšší súdny úradník správne zastavil iba v časti a nie v celom rozsahu. Napriek tomu, že plnenie ktoré nastane v čase po začatí exekúcie, spôsobuje v zásade, v rozsahu tohto plnenia, ukončenie exekúcie ipso facto t.j. nie je potrebné rozhodnutie súdu o zastavení exekúcie v danej časti a stačí zohľadnenie plnenia súdnym exekútorom v aktuálnej výške vymáhaného nároku, môžu nastať situácie, v ktorých povinný tvrdí, že vymáhaný nárok splnil, avšak oprávnený jeho tvrdenie popiera, ako je tomu v posudzovanom prípade. V takom prípade o spornej skutočnosti rozhoduje exekučný súd uznesením.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že sťažnosť povinnej zo dňa 23.1.2020 je nedôvodná a zamietol ju.

46. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, týkajúcu sa dôvodov, na základe ktorých súd nezastavil exekúciu v celom rozsahu, ale iba v časti, súd preto aj o návrhu povinnej na doplnenie napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o výrok o trovách súdnej exekútorky rozhodol tak, že návrh povinnej ako nedôvodný zamietol.

47. Keďže povinná iniciovala návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávnenou, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

48. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

49. V zmysle ust. § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti návrhom na zastavenie exekúcie.

50. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

51. V zmysle § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

52. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

53. Oprávnená si náhradu trov, ktoré by jej vznikli v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie neuplatnila. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávnenej, ktorý nebol zo strany samotnej oprávnenej v exekučnom konaní uplatnený. Keďže oprávnená nenavrhla, v rámci konania o návrhu povinnej, vrátane konania o sťažnosti povinnej, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenej trovy konania súvisiace s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou povinnej, nepriznal.

54. Povinná si náhradu trov, ktoré v exekučnom konaní platila, návrhom v zmysle § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, neuplatnila, preto súd o trovách povinnej nerozhodoval.

55. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).